

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De ordine dicendorum in isto tractatu. Et de præscriptionibus Spei. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

ber ostēdit. Quintū est integritas, vt omnes Articuli credatur ex
 plicitē, vel implicitē, de quibus habitū est prius. Sextū est stabi-
 litas, q̄ nō facile relinquat fidem suā. Tob. . . Vitam illā expecta-
 mus, quā De⁹ daturus est his, qui fidē suā nūquā mutāt ab illo.
 Vnde valde reprehēribiles sunt illi, qui videntes aliquē hēreticū
 vel magnæ abstinentiæ, vel libenter dantē eleemosynas, credunt
 propter hoc eum esse sanæ fidei, & dimittunt fidem suam in qua
 rādū vixerūt, & quam parentes eorum tenuerūt pro fidē illius,
 non a quiescentes consilio Salomonis. Prou. i. Audi, inquit, fili
 mi dil. iplūnam patris tui: & ne dimittas legem matris tuę. Qui
 illo modo decipiuntur, non attēdunt quod nihil prohibet eum
 qui habet manum sanam & es sanum, habere oculum infirmū.
 Si nihil prohibet illū qui abstinentis est, & qui libetē dat elec-
 mosynas, habere oculum fidei corruptum. Sicut qui iam est in
 possessione rei, non de facili dimittit eam sibi auferri: sic nō de-
 bet homo de facili relinquere fidem in qua nutritus est. In tali
 casu qui cito credit, leuis est corde. Eccles. 19. Non debet homo
 moueri, si aliquos hēreticos videat vel abstinentes, vel miseri-
 cordes: cū multo plures inueniuntur tales qui sunt fidei catho-
 licę, vel si aliqui qui sunt fidei catholica, inueniātur mali. Mul-
 tum enim magnæ malitiæ sunt inter hēreticos: sed occultāt eam
 qualiter possunt: nec mirum, cū etiam seipsos occultent.

*SECUNDÆ partis principalis de tribus virtuti-
 bus Theologicis, Tractatus III. De Spe.*

*De ordine dicendorum in isto tractatu. Et de prescriptio-
 nibus Spei. CAP. I.*

Os tractatum Fidei, agendū est de Spe, hoc modo.
 Primō, descriptiones Spei ponentur. Secundō, com-
 medationi eius, insisterur. Tertio, tangerur de his qui
 bus spes adiuuatur. Quarto, de his qua spei aduersan-
 tur. Quinto, de rebus sperandis. Sexto, ad diuersitates Spei descē-
 demus. ¶ Spes sic describitur tertio libro Sēretiarū, à Magistro:
 spes, inquit, est certa expectatio futura beatitudinis, veniēs ex
 Dei gratia, & ex meritis precedentibus. ¶ Prima pars huius de-
 scriptionis haberi potest ex glossa Haymonis super illud Ro. 5.
 Probatio verō, spē. Spes, inquit, est certa expectatio gloriæ fu-
 turæ. ¶ Et notandū quod spes quādoque sumitur pro re quam
 speramus: vt ad Tit. 2. Expectantes beatā spem. Quādoque ve-
 rō pro certitudine gloriæ futuræ, vt Ro. 5. Probatio verō spem.
 § prima, Certitudinem glorię futuræ. Quādoque pro virtu-

ic: vt 1. Cor. 13. Nunc manet fides, spes, charitas. Quandoque
 motu virtutis & ita describitur hic. Item notandum quod
 duo sunt, vbi est expectatio corporalis. Intedit enim animus
 aliquid absens vt fiat presens: vnde expectas dicitur quasi em-
 rem positus spectans. Est etiam ibi permanentia in loco quare
 ad corpus. Sic duo sunt vbi est expectatio spei. Est enim intentio
 animi ad futuram beatitudinem: quam intentionem Aug. in
 de Ciuit. Dei, vocat aspectum, ostendens aspectum talem ad spem
 pertinere. Prius est, inquit, sanos oculos habere, qd fit per
 deinde aspiciere, quod fit per spem. Item est ibi permanentia
 loco spirituali qui Deus est. De qua permanentia legitur Ion.
 Manete in me, & ego in vobis. Et Io. 4. Qui manet in charita-
 te, in Deo manet, & Deus in eo. Qui a Deo per peccatum recessit
 non habet expectationem quae ad spem requiritur. Item notandum
 quod est certitudo cognitionis quae opponitur dubitationi: &
 haec pertinet ad fidem. Et est certitudo fiducia quae opponitur
 titubationi, vel desperationi: & haec pertinet ad spem. Et est cer-
 titudo securitatis, quae opponitur timori separationis: & haec
 erit in patria. Item notandum quod cum motus spei sit circa
 quae supra nos sunt: ad eliciendum motum spei valer considerari
 liberalitatis Dei, qui seruientes sibi remunerat supra merita
 prout decet ipsu. Et haec liberalitas Dei gratia vocatur in de-
 scriptione proposita, cum dicitur, Veniens ex Dei gratia. Vale-
 etiam ad eliciendum motu spei consideratio proprii meriti, quae
 Deus promiserit se redditurum praemium his qui sibi debent
 modo seruiret. Ipse vero verax est promissa soluens. Vnde spei
 quasi duabus basibus innititur: Dei liberalitati, quae sibi seru-
 tes remunerat vt decet eam: & Dei iustitia, quae sibi seruientibus
 soluit quae promissit. Et ad haec duo pertinet duae partes
 vltima descriptionis proposita. Item notandum quod motu spei
 quandoque praecedunt merita in actu, vt in eo qui in charitate
 est, & bona opera facit quibus sperat se habiturum beatitudinem.
 Quandoque vero merita praecedunt motum spei, non in actu
 sed in sola intentione, vt in illo qui est in peccato mortali, qui
 interim facit boni quicquid potest, vt Deus illustret cor suu
 poenitentiam, qui sine praesumptione sperat habiturum beati-
 tudinem. Cogitat enim se per gratia Dei ad hoc habiturum beati-
 tudinem, quibus beatitudo debeat. Describitur etiam spes ab Aug.
 in lib de Ciuit. Dei, hoc modo. Spes, inquit, est qua quis aliquid
 quod credit se peruerturum praesumit. Potest etiam sic describi
 spes est appetitus excellentis boni cum fiducia obtinendi.